

ת"פ 34301/07/16 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 34301-07-16 מדינת ישראל נ' אבו סנינה
27 דצמבר 2017
בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל
על ידי ענף תביעות
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד אבו סנינה על ידי ב"כ עוה"ד עבד
דראושה

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם תושב ירושלים, יליד שנת 1991, הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה (בצוותא) לפי סעיף 407(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של שינוי זהות של רכב לפי ס' 413ט לחוק.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני בדיון מיום 29.01.2017 לפיו תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר בעניינו וכן לממונה על עבודות שירות להכנת חוות דעת. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

מכתב האישום עולה, כי ביום 09.07.2016 בשעה 15:46 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם יחד עם אחר, אשר זהותו איננה ידועה למאשימה, לבית העסק "אטליז סימן טוב" שברחוב אגריפס 92 בירושלים השייך למתלון וגנב מתוכו רכוש.

הנאשם הגיע למקום ברכב מסוג פולקסווגן ג'טה אשר היה בחזקתו באותה עת, עובר להגעתו למקום שינה הנאשם את לוחית הזיהוי של הרכב למס' 96-886-73 באמצעות איזולירבנד שחור.

הנאשם והאחר שברו את מנעול הכניסה למקום באמצעות ג'בקה וכן את רמקול האזעקה ואז פתח האחר את הדלת ונכנס יחד עם הנאשם לחנות. בהיותם בתוך החנות גנבו הנאשם והאחר מסור חשמלי בשווי של ₪ 5,000 ומכונה לטחינת בשר בשווי של ₪ 7,000.

במעשיו אלה, זייף הנאשם סימן זיהוי של רכב, פרץ למקום שאינו משמש למגורים וביצע עבירת גניבה שלא כדין.

2. תסקירי שירות המבחן:

בתסקיר מיום 14.9.2017, סקרה קצינת המבחן בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם; הנאשם גדל כבן למשפחה בת 5 נפשות, האב לא עבד באופן סדיר וכתוצאה מכך היו בבית קשיים כלכליים. הנאשם תיאר מערכת יחסים לחוצה בין הוריו שהייתה מלווה לעיתים קרובות באלימות מילולית. הנאשם עזב את הלימודים לאחר 10 שנות לימוד בלבד. לדבריו, הוא עשה זאת כדי לעזור בפרנסת משפחתו. במהלך השנים עבד הנאשם בעבודות שונות, בין היתר בחנות הגבינות בה הוא עובד גם בתקופה זו.

קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם הינו בעל עבר פלילי הכולל עבירות של העלבת עובד ציבור והסעת תושב זר. ברקע לעבירה הנוכחית עמדה, לדברי הנאשם, העובדה שהוא היה שרוי במצב נפשי קשה בעקבות משבר אישי שחווה באותם ימים. מצב זה הביא אותו לנהוג באימפולסיביות וללא חשיבה על תוצאות והשלכות מעשיו. לדבריו העבירה בוצעה מתוך רצון להרוויח כסף קל. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכן הביע אמפתיה כלפי קורבן העבירה. קצינת המבחן העריכה, כי ברקע לעבירה עמדו קשייו של הנאשם בהבנת וקבלת משמעות החוק, חשיבות השמירה עליו וההגבלות המוטלות עליו מצד החוק. קשיים אלו נובעים לדבריה, מקושי רחב יותר של קבלת סמכות ומרות שייטכן ונובע מילדותו הקשה של הנאשם כפי שתוארה בתסקיר.

בנוגע להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן ציינה כי מחד, הנאשם הינו בחור צעיר בעל יכולת התמדה ויציבות, המביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין וללא קווים עבריינים מושרשים. מאידך, הנאשם מגלה קושי בהבנת משמעות החוק ובקבלת סמכות ומרות, זאת בנוסף להרשעותיו הקודמות שלהתרשמות קצינת המבחן, הנאשם טרם הבין וקיבל את העמדתו לדין בגינן. כל אלה מהווים לדבריה גורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית.

לאור האמור בתסקיר, המליצה קצינת המבחן, להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה שבמהלכה ישולב הנאשם בתוכנית טיפולית הנותנת מענה בתחום מניעת עבריינות בקרב צעירים. בנוסף, ממליצה קצינת המבחן על עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

3. חוות דעת הממונה:

בחוות הדעת של הממונה מיום 15.11.17, קובע הממונה כי הנאשם נמצא כשיר לעבודות שרות ללא כל מגבלה.

4. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה מצביעה בטיעוניה על העובדה שלא מדובר בהתפרצות תמימה אלא בפריצה שקדמו לה תכנון יסודי. הנאשם הגיע למקום לאחר ששינה את לוחית הזיהוי של רכבו ופרץ למקום יחד עם אדם נוסף ולאחר שאותו אדם שבר את המנעול ואת מערכת האזעקה פרצו השניים פנימה וגנבו מהמקום ציוד יקר ערך; מסור חשמלי אשר שוויו בין 5,000 ₪ לבין 25,000 ₪, ומכונה לטחינת בשר בשווי בין 7,000 ₪ לבין 20,000 ₪.

ב"כ המאשימה מציינת, כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם ידועים, עבירות הרכוש משבשות ופוגעות בשגרת חייהם של אנשים, בקניינם, בפרנסתם וגורמות לנזקים מצטברים לכלל הציבור. לדבריה יש חשיבות להרתעה שכן מדובר בעבירות קלות לביצוע ובדרך כלל קיים קושי ללכוד את אותם עבריינים.

לנוכח זאת, מבקשת ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם העונש בין 15 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר. לאור הנסיבות בתיק זה, ביניהן שווי הרכוש שנגנב, התכנון המקדים וכן שינוי לוחית הזיהוי של הרכב, סבורה ב"כ המאשימה שיש למקם את הענישה ברף העליון של המתחם ולגזור על הנאשם עונש שלא יפחת מ-20 חודשי מאסר

בפועל. בנוסף, מבקשת ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי בסך של 12,000 לפחות, חילוט הרכב שנתפס או מחצית משווי כקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם מלין בדבריו על מתחמי הענישה אותם ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע. לדבריו לאחר תיקון כתב האישום ניתן לקבוע כי חלקו של הנאשם היה קטן יותר מחלקו של המבצע השני שזהותו איננה ידועה. לדבריו, הנאשם, לא לקח חלק בתכנון המקדים. בעניין שווי הציוד הגנוב, מציין ב"כ הנאשם שמדובר בציוד ישן ומשומש ויש ספק בעניין השווי שניתן ליחס לו ולכן הספק צריך לפעול לטובת הנאשם ולא לטובת המאשימה. לדבריו, השווי הוא לכל היותר 10,000 ₪ בסך הכול.

ב"כ הנאשם מוסיף ומציין, כי התסקיר שהוגש מלמד על נסיבות חיים לא פשוטות וכן על כך שהעבירה בוצעה על רקע של מצב נפשי ירוד, ממנו סבל הנאשם בעת ביצוע העבירה. מבחינת עברו הפלילי, מציין ב"כ הנאשם כי אלו עבירות קלות יחסית ויש לתת לכך משקל בהתאם. הוא מציין עוד כי הנאשם לקח אחריות והביע חרטה מלאה על מעשיו. לדבריו, הנאשם כבר החל לקחת חלק בתוכנית הטיפול שהוצעה לו ע"י שירות המבחן והוא מתייזב למפגשים אחת לשבוע.

ב"כ הנאשם מבקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מעונש של מאסר בפועל.

דברי הנאשם:

בדבריו האחרונים טען כי הוא עשה טעות חמורה והוא מוכן לפצות את הקורבן על כך. לדבריו, גם הוא סבל מגניבה תקופה קצרה אחרי המקרה וזה גרם לו להבין טוב יותר את חומרת מעשיו. הנאשם פנה לבית המשפט וביקש להימנע משליחתו לכלא, דבר שלדבריו יגרום לו לנזק חמור.

5. מתחם העונש ההולם:

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בעבירות אלו הם הגנה על שלום הציבור וקניינו של הפרט. במקרה שבפניי מדובר בפגיעה גבוהה נוכח התכנון המוקדם שנלווה לעבירה ושווי הרכוש הגנוב.

לא מצאתי לקבל את טענתו של ב"כ הנאשם לפיה, חלקו של הנאשם בעבירה היה קטן באופן יחסי לחלקו של המבצע הנוסף שתכנן לדבריו את העבירה. גם לאחר תיקון כתב האישום, התמונה העולה ממנו היא ברורה והיא מצביעה על תכנון מקדים שבו נטל הנאשם חלק משמעותי ביותר. התכנון בא לידי ביטוי הן בשימוש ברכבו של הנאשם לצורך ההגעה וההימלטות ממקום העבירה והן בעובדה שהנאשם ביצע עבירה נוספת של שינוי לוחית זיהוי ברכבו וזאת כדי לאפשר את ביצוע העבירה. בנושא שווי הרכוש הגנוב, לא מצאתי מקום לסטות מהשווי שנקבע בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, שהוא 12,000 ₪.

מדיניות הענישה הקיימת:

מדיניות הענישה המקובלת לעבירה של פריצה לבניין שאינו דירת מגורים וגניבה נעה בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.

רע"פ 5326/12 **תאאר סיאם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 07/08/12) הורשע הנאשם בשתי עבירות של התפרצות לבית עסק וגניבה, בעבירה אחת של התפרצות למקום מגורים ובעבירה אחת של גניבה. הנאשם נעדר עבר פלילי

באותה עת. בית המשפט הטיל עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪.

ברע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (25/7/10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. בית המשפט המחוזי הפחית עונשו של הנאשם מ-18 חודשי מאסר ל-13 חודשים.

ברע"פ 5519/10 **וינוקור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/9/10), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בעבירת פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר.

ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7/11/10), החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו של נאשם שהורשע בעבירת התפרצות לבנין שאינו דירה וגניבה וגזר עליו 7 חודשי מאסר. בר"ע לבית משפט העליון, נדחתה.

בהתאם לכללי הבניית ענישה אני סבור כי מתחם הענישה נע בין 9 ל 18 חודשי מאסר.

6. העונש המתאים:

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, יש לשקול גם את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לזכותו של הנאשם יש לציין, בין היתר, את העובדה, כי הוא הורשע ע"פ הודאתו ובכך חסך מבית המשפט זמן שיפוטי יקר. כמו כן ניתן לזקוף לזכותו את חרטתו אותה הביע הן בדיון בפניי והן בפני שירות המבחן. כמו כן, לזכותו עומדת העבודה כי החל להשתתף בטיפול שיקומי במסגרת שירות המבחן כפי שציין הסניגור בטיעונו לעונש. בנוסף נתתי את דעתי לנסיבותי האישיות של הנאשם בעת ביצוע העבירה, כפי שתוארו הן ע"י שירות המבחן והן ע"י הסניגור.

מנגד, לחובת הנאשם, יש לציין את העובדה שהינו בעל עבר פלילי קודם הכולל 2 הרשעות קודמות בעבירות שונות. לכך יש להוסיף את הערכת שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לקבל על עצמו את מרות החוק ונוהג לא פעם למרוד בסמכות זו, מתוך קושי אמיתי להבין את גבולות האסור והמותר.

לכך יוספו שיקולי ההרתעה; בהתאם לסעיף 40 ו' ו-40ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש הן על הרתעת היחיד, מאחר שהנאשם ביצע את העבירה מתוך מניע כלכלי. דגש נוסף יש לתת להרתעת הרבים, בעניין זה, צודקת ב"כ המאשימה בדבריה על הצורך בהרתעה שכן מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע ובדרך כלל קיים קושי בלכידת העבריינים ועל כן יש צורך בענישה משמעותית שתרתיע עבריינים פוטנציאלים מלעבור עבירות מעין אלו.

לפני סיום אציין, כי לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות. אך כפי שנקבע לא אחת, מדובר בהמלצה בלבד שאינה מחייבת את בית המשפט. בנסיבות המקרה דנן לא מצאתי שיש מקום להיעתר לה.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 12 חודשים. הנאשם יתייצב ביום 11.2.2018 בשעה 8:30 בכלא ניצן לריצוי עונשו.
2. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה מהעבירות בהן הורשע.
3. פיצוי למתלונן (עד תביעה מס' 1) בסך של 12,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-12 תשלומים שווים החל מיום

עמוד 4

1.1.2018. התשלומים יופקדו בקופת בית המשפט ולאחר ההפקדה יועברו הכספים למתלונן.
ההפקדה בסך 4,000 ₪ תקוזז לטובת הפיצוי.

4. אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017